

ODVJETNIK ANTE KALABRIĆ

Gdin. ZINKO GREGURIĆ

POREČ , B. PARENTIN 18.

Stečajni upravitelj

tel : 052 431 044

mob : 098 728 791

e mail : ante.kalabric@pu.t-com.hr

PREDMET : Prijava tražbine stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda,

ČERVAR SUZANE , OIB : 06914529638 iz Kanfanara, Červari 10 , u
stečajnom postupku koji se vodi nad Puljanka d.d. u stečaju,

OIB 63315096047, Anticova 5, Pula, kod Trgovačkog suda u Pazinu,
posl.br. St – 455/2017 .

Poštovani ,

Nastavno na naš telefonski razgovor šaljem Vam prijavu tražbine stečajnog
vjerovnika prvog višeg isplatnog reda, ČERVAR SUZANE , OIB : 06914529638 iz
Kanfanara, Červari 10, u stečajni postupak koji se vodi nad Puljanka d.d. u stečaju.

Naime, prvostupanjskom presudom Općinskog suda u Puli, Stalne službe u Poreču
od 29. studenog 2017, posl.br. 4 Pn – 261 / 17 – 41 , koja je postala pravomoćna
23.04.2018, te ovršna 08.05.2018 g., naloženo je Puljanki d.d. , da Červar Suzani na
ime naknade štete isplati iznos od 12.500,00 kn, sa zakonskom zateznom kamatom
od 29. studenog 2017 , pa do isplate.

Radi se o naknadi štete koju je Červar Suzana kao tadašnja radnica Puljanke d.d.
pretrpjela zbog povrede na radu 20. svibnja 2010.

Stečajni postupak nad Puljankom d.d. otvoren je 22. ožujka 2018. , cca. 4 mjeseca nakon donošenja prvostupanjske presude, a mjesec dana prije negoli što je ista postala pravomoćna.

Kako je Červar Suzana prestala biti radnica Puljanke d.d. godinama prije negoli je otvoren stečaj nad Puljankom d.d, ona za otvaranje stečajnog postupka nije znala.

Nadalje, prethodni stečajni upravitelj Puljanke d.d. u stečaju, nije postupio po odredbama Stečajnog zakona, odnosno Červar Suzani nije predložio prijavu njezine tražbine u stečajni postupak u dva primjerka, te, dodatno, njezinu tražbinu nije uvrstio u popis tražbina bivših radnika Puljanka d.d. u stečaju.

Napominjem da sukladno sudskoj praksi radnik ne može zakasniti sa prijavom tražbine u stečajni postupak dok god mu stečajni upravitelj nije predložio prijavu njegove tražbine a što ovdje nije učinjeno .

Slijedom navedenog, predlažem da se navedena tražbina utvrdi u stečajnom postupku koji se vodi nad Puljanka d.d. u stečaju , kao tražbina prvog višeg isplatnog reda.

U Poreču , dne 06.06.2023 g.

Červar Suzana p.p.

ODVJETNIK
ANTE KALABRIĆ

Poreč, R. Parentin 18

Tel/fax 052/431-044

Ante Kalabrić

Prilozi : - Prijava tražbine ,

- Punomoć ,

- Presuda Općinskog suda u Puli – Pola , Stalna služba Poreč od
29. studenog 2017 g., Posl.br. 4 Pn – 261 / 17 – 41 , s potvrdom
pravomoćnosti i ovršnosti .

Stečajnom upravitelju ZINKU GREGURIĆU
adresa Čikovići 126, Kastav
Poslovni broj spisa St- 455/2017 (TS Pazin)

I. PRIJAVA TRAŽBINE U STEČAJNOM POSTUPKU
PODACI O VJEROVNIKU:

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime/tvrtka ili naziv ČERVAR SUZANA
OIB 06914529638

Adresa/sjedište
KANFANAR ,ČERVARI 10

IBAN
HR 2824020063203251282

Elektronička pošta
ante.kalabric@pu.t-com.hr

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime/tvrtka ili naziv PULJANKA d.d. u stečaju

OIB 63315096047

Adresa/sjedište
PULA , ANTICOVA 5

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Puli – Pola , Stalna služba Poreč – Parenzo od 29. studenog 2017 g., Posl.br. 4 Pn – 261 / 17 – 41

Iznos tražbine 1656,72 Eur (12.500,00 HRK)

Dokaz o postojanju svake pojedine tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA/NE za iznos 1656,72 Eur (12.500,00 HRK)

Naziv ovršne isprave Pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Puli – Pola , Stalna služba Poreč - Parenzo od 29. studenog 2017 g., Posl.br. 4 Pn – 261 / 17 – 41

II. OBAVIJEST O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava _____
Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo (predmet razlučnog prava)

Iznos tražbine osigurane razlučnim pravom _____ (kn)
Ako razlučni vjerovnik koji je i osobni vjerovnik dužnika prijavljuje i tražbinu kao stečajni vjerovnika dužan je naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njegovo razlučno pravo i iznos do kojega njegova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom.

III. OBAVIJEST O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava _____
Predmet izlučnog prava _____
Naznaka postojanja prava iz članka 148. Stečajnog zakona

Mjesto i datum

Potpis vjerovnika
ČERVAR SUZANA po punomoćniku :

ODVJETNIK
ANTE KALABRIĆ
Poreč, R Parentin 18
Tel/fax 052/431-044

Poreč , 06.06.2023

Ante Kalabrić

- Prilozi : - Punomoć ,
- Pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Puli – Pola , Stalna služba Poreč – Parenzo od 29.studenog 2017 g., Posl.br. 4 Pn – 261 / 17 – 41 ,
- popratni dopis od 06.06.2023 , uz ovu prijavu tražbine u stečajnom postupku .

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Stalna služba u Poreču-Parenzo
Turistička ulica 2, 52440 Poreč

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Puli-Pola, Stalna služba u Poreču-Parenzo, po sutkinji tog suda mr. sc. Marčeli Štefanuti kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice SUZANE ČERVAR, iz Kanfanara, Červari br. 10, OIB 06914529638, zastupane po punomoćniku Josi Kalabriću, odvjetniku u Poreču, protiv tuženika PULJANKE trgovačkog, ugostiteljskog i proizvođačkog društva, iz Pule, Antocova 2, OIB 63315096047 i umješača CROATIA OSIGURANJE d.d., na strani tuženika, iz Pule, Marulićeva 1, OIB 26187994862, radi naknade štete, nakon javne glavne rasprave zaključene dana 18. listopada 2017. godine u prisutnosti tužiteljice osobno i njezinog punomoćnika te punomoćnika umješača, dana 29. studenog 2017. godine,

presudio je

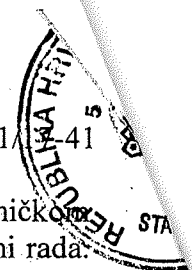
I Nalaže se tuženiku da tužiteljici na ime naknade štete isplati i iznos od 12.500,00 (dvanaesttisućapetstotina) kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 29. studenog 2017. godine pa do isplate u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 5 postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice u preostalom dijelu za iznos od 782.500,00 kuna sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

III Dužan je tuženik naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 2.636,40 kn, u roku 15 dana.

Obrazloženje

Tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženika radi isplate iznosa od 815.000,00 kuna na ime pretrpljene neimovinske štete te za plaćanje mjesečne rente u iznosu od 2.000,00 kuna, sve sa zateznim kamata od podnošenja tužbe pa do isplate. U tužbi tvrdi da je sa tuženikom zaključila ugovor o radu na određeno vrijeme od 22. ožujka 2010. godine do 31. svibnja 2010. godine. Aneksom ugovora od 26. svibnja 2010. godine radni odnos da joj je produžen do 31.07.2010. godine. Dana 20. svibnja 2010. godine za vrijeme obavljanja poslova, prilikom podizanja drvene palete ista da se zakačila za neku starinsku vagu, zbog čega da joj je paleta pala na obje noge. Tom prilikom da je zadobila povrede obiju nogu u predjelu od zglobova

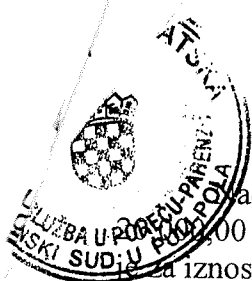
koljena prema stopalima i stopala. Zbog tih povreda da se nalazila na izvanbolničkom liječenju te da treba odlaziti na preglede liječnicima specijalistima i javljati se medicini rada. Obje noge da su joj natečene i bolne, a prilikom kretanja bolovi u nogama da su joj jaki. Obje noge od koljena prema stopalima da su deformirane i naružene, više da se ne može kretati kao prije kritične zgode, a niti da može obavljati dio poslova koje je prije obavljala. Zbog navedenog potražuje novčanu naknadu za fizičke bolove u iznosu od 300.000,00 kuna, za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti u iznosu od 400.000,00 kuna, za duševne boli zbog naruženosti 100.000,00 kuna i za pretrpljeni strah 15.000,00 kuna, odnosno ukupno 815.000,00 kuna. Uz navedeno potražuje i plaćanje mjesečne rente u iznosu od 2.000,00 kuna od podnošenja tužbe pa nadalje.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Potvrđuje navode tužitelja glede zaključenja ugovora o radu na određeno vrijeme kao i činjenice povrede tužiteljice na radu, ali ističe da tužiteljica ima pravo tražiti naknadu štete od Croatia osiguranja d.d., s obzirom da je tuženik sklopio policu osiguranja od odgovornosti prema djelatnicima. Tvrdi da tužiteljica nije dostavila svu potrebnu medicinsku dokumentaciju, a iz ambulantnih nalaza koji postoje da proizlazi da se kod tužiteljice radi o ozljedi gležnja lijeve noge. Konačno, predlaže obavijestiti treću osobu Croatia osiguranje d.d. da pristupi ovoj parnici kao umješac na strani tuženika. Tuženik, tvrdi da je tužiteljica sama doprinijela šteti koja joj je nastala.

Croatia osiguranje d.d. je obaviještena o otpočetoj parnici te je podneskom predložila da joj se dozvoli miješanje na strani tuženika.

Sud je dopustio Croatia osiguranju d.d. miješanje u ovom postupku. Umješac je potvrdio tvrdnju tuženika da ima zaključen ugovor o osiguranju od odgovornosti za razdoblje od 01. siječnja 2010. godine do 01. siječnja 2011. godine s ugovorenim iznosom osigurnine do 120.000,00 kuna po štetnom događaju za štete prema djelatnicima. Oспорava osnovanost osnove i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti, kao i tijek zakonske kamate koje potražuje tužiteljica. Predložio je saslušanje svjedoka Dragice Špoljarić, neposredne rukovoditeljice tužiteljice, te očevica Ondine Babić. Tužbeni zahtjev da je neprimjereno visoko postavljen te smatra da treba provesti vještačenja po specijalisti ortopedu uz prethodnu pribavu zdravstvenog kartona tužiteljice kako bi se razlučile eventualne druge ozljede i bolesti od ozljeda zadobivenih 20. svibnja 2010. godine. Zahtjev za naknadu štete u vidu rente (iako nije jasno o kojoj vrsti rente se radi) osporava u cijelosti s obzirom da je tužiteljica mlađa osoba i čija radna sposobnost nije narušena u takvom obimu da bi opravdavala dosuđenje rente, kako s osnova izgubljene zarade, tako ni s osnova tuđe pomoći. Smatra da, prema medicinskoj dokumentaciji, liječenje kod tužiteljice nije završeno jer da se predlaže fizikalna terapija i kontrola i zato da šteta još nije ni dospjela, pa upravo zbog toga predlaže odbacivanje tužbe kao preuranjene.

U odnosu na tužbeni zahtjev tužiteljice koji se odnosi na plaćanje mjesečne rente u iznosu od 2.000,00 kuna od podnošenja tužbe pa nadalje, postupak je već pravomoćno okončan, a i revizija tužiteljice odbijena je kao neosnovana, u odnosu na zahtjev za plaćanje mjesečne rente.

Nadalje, i u odnosu na dio tužbenog zahtjeva za isplatu naknade štete u iznosu od 782.000,00 kuna postupak je već pravomoćno okončan, a o tome se i Vrhovni sud izjasnio da za iznos od 20.000,00 kuna već odlučeno.

Predmet odlučivanja u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužiteljice za isplatu (preostalog) iznosa od 782.000,00 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na ime fizičkih bolova, duševne boli zbog smanjenja životnih aktivnosti, duševnih boli zbog naruženja obiju nogu i za pretrpljeni strah.

U dokaznom postupku izvršen je uvid u prijavu o ozljedi na radu (3-6), u ugovor o radu i aneks ugovora o radu (7-10), u policu osiguranja (15-16), u ambulantne nalaze (17 i 18), u medicinsku dokumentaciju (22-28, 33-34, 43-53), u osobni zdravstveni karton tužiteljice, u potvrdu o vrsti poslova i trajanju radnog odnosa za tužiteljicu u trgovačkom društvu Plodine. Saslušani su svjedoci Dragica Špoljarić i Ondina Babić te tužiteljica kao parnična stranka. Provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku specijalistu neurokirurgu te je pročitán njegov nalaz i mišljenje, a provedeno je i njegovo usmeno saslušanje na ročištu.

Tužbeni zahtjev tužiteljice je djelomično osnovan.

Provedenim dokazima utvrđeno je da je tužiteljica sa tuženikom dana 22. ožujka 2010. godine sklopila ugovor o radu na određeno vrijeme za razdoblje od 22. ožujka 2010. godine do 31. svibnja 2010. godine. Dana 26. svibnja 2010. godine sklopljen je aneks navedenom ugovoru o radu kojim se produžuje radni odnos od 01. lipnja 2010. godine do 31. srpnja 2010. godine.

Tužiteljica je dana 20. svibnja 2010. godine zadobila ozljedu na radu, koju ozljedu je prijavila tek 26. svibnja 2010. godine i koja ozljeda je priznata 17. lipnja 2010. godine.

Tužiteljica tvrdi da je ozljedu na radu zadobila 20. svibnja 2010. godine. Prijavu je podnijela 26. svibnja 2010. godine. Prema prijavi o ozljedi na radu koja se u spisu nalazi na listovima 3-6 spisa, proizlazi da je tužiteljica kod tuženika obavljala poslove prodavača na određeno vrijeme, da joj je stručna sprema K.V, da se ozljeda dogodila prilikom obavljanja redovitih poslova, da je slagala robu, a ozljeda da je nastala oko 16,30 sati, odnosno oko 3,30 sati nakon početka njezinog radnog vremena. Ozljeda da je nastala prilikom slaganja robe kada joj je na nogu pala paleta. Kao očevidac navodi se Ondina Babić, a kao poslovođa Dragica Špoljarić. U sastavu prijave ozljede na radu pod točkom 6 "izvješće doktora medicine rada" navodi se doktor Nedjeljko Jelovac, privatna ordinacija, a kao kratak opis ozljede prema iskazu ozlijeđene osobe navodi se "prilikom slaganja robe, podizala paletu, bila je zakačena na starinsku vagu, pala joj paleta na stopala, više lijevo", sa dijagnozom contusio art taloc pp lat sin S 90.0.

Dakle, nesporno je da je ozljeda koju je tužiteljica zadobila registrirana kao ozljeda na radu te da je od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje priznata ozljeda na radu.

Nesporno je da je u vrijeme zadobivanja ozljede na radu tužiteljica bila zaposlena kod tuženika.

Tuženik je imao zaključen ugovor o osiguranju od odgovornosti sa Croatia osiguranjem d.d. Zagreb, Filijala Pula, policom osiguranja broj 099161003858 za razdoblje osiguranja od 01. siječnja 2010. godine do 01. siječnja 2011. godine s ugovorenim iznosom osigurnine do 120.000,00 kuna po štetnom događaju za štete prema djelatnicima.

Tužiteljica se zahtjevom za naknadu štete nije obratila Croatia osiguranju, niti se prethodno obratila tuženiku radi pokušaja mirnog rješenja spora. Tužiteljica je sa zahtjevom za naknadu štete direktno ovom sudu podnijela tužbu.

Tuženik smatra da je poduzeo sve radnje za zaštitu svojih zaposlenika na radu, da kod tuženika nije bilo propusta u organizaciji rada, pa zbog toga da ne postoji tuženikova odgovornost zbog povređivanja tužiteljice, (dakle da je tužiteljica sama doprinijela vlastitoj šteti)

Tužiteljica pak smatra da je kod tuženika bilo propusta u organizaciji rada jer da je u skladištu bila odložena starinska vaga koja da je smetala i za koju da je tužiteljica paletom zakačila i zbog toga se ozlijedila, a ta starinska vaga da nije imala što raditi u skladištu.

S obzirom da je tužiteljica zadobila ozljede na radu i da su te ozljede i registrirane kao ozljede na radu, tužiteljica je uredno, kao pasivno legitimiranu stranu, označila tuženika. Međutim, kako pravni interes u ovoj pravnoj stvari ima i Croatia osiguranje d.d. (s obzirom na sklopljenu policu osiguranja) to je prihvaćen prijedlog Croatia osiguranja da stupi kao umješak na strani tuženika u ovoj parnici.

Pitanje je odgovornosti za nezgodu, odnosno da li je isključivo tužiteljica pridonijela svome ozljeđivanju (kako to tvrdi tuženik) ili je za tu nezgodu odgovoran isključivo tuženik.

Između stranaka nije sporna pasivna procesna legitimacija tuženika, a niti pravna osnova tužbenog zahtjeva tužiteljice.

Provedenim dokazima utvrđeno je da je tužiteljica, kao tadašnja zaposlenica tuženika na radnom mjestu prodavača dana 20. svibnja 2010. godine doživjela povredu na radu kada joj je prilikom slaganja robe pala drvena paleta na noge.

Tuženik je odgovoran za nastalu štetu tužiteljici po načelu objektivne odgovornosti prema čl.15. Zakona o zaštiti na radu u svezi odredbe čl.103. Zakona o radu i čl.1061. Zakona o obveznim odnosima.

Prema čl.15. st.1. Zakona o zaštiti na radu poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi sa radom po načelu objektivne odgovornosti na koju ne utječu propisane obveze radnika u području sigurnosti i zdravlja na radu, a iznimno iz stavka 1. ovog članka poslodavac se može osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može ograničiti prema općim propisima obveznog prava, ako se radi o događajima nastalim zbog izvanrednih i nepredviđenih okolnosti, odnosno više sile, a na koje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati.

Takva formulacija odredbe st.2. čl.15. zakona o zaštiti na radu isključivala bi mogućnost poslodavca da se osnovano poziva na radnju samog oštećenika ili treće osobe kao

razloga za oslobođenje od svoje odgovornosti, međutim takvim restriktivnim tumačenjem ove odredbe poslodavac bi bio doveden u nepovoljni i neravnopravni položaj sa oštećenikom-zaposlenikom, pa bi se poslodavac ipak mogao osloboditi svoje odgovornosti za nastalu štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi sa radom ako bi dokazao da je do štete došlo isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe.

U konkretnom slučaju, sama činjenica da je tužiteljici bio poznat rad u skladištu i razmještaj stvari u skladištu, tuženika ne oslobađa od njegove isključive odgovornosti za štetu koju je tužiteljica pretrpjela na radu, jer se ne radi o događaju nastalom zbog izvanrednih i nepredviđenih okolnosti, odnosno više sile, a na koje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati, budući je upravo on bio odgovoran za siguran rad svojih zaposlenika, radi čega je i tužiteljici trebao osigurati radne uvjete sigurne za njezin rad, bez mogućnosti da ona zapne za staru vagu kojoj nije bilo mjesta u skladištu, zato postoji isključiva odgovornost tuženika za nastanak konkretnog štetnog događaja.

Svjedokinja Dragica Špoljarić, koja je ujedno bila poslovođa kod tuženika, iskazala je da nema nikakva neposredna saznanja o konkretnom štetnom događaju jer da onog dana kada se dogodio štetni događaj ona nije radila, da tog dana nije bila u smjeni i za događaj da je saznala tek drugi dan kada je došla na posao i kada joj je događaj ispričala tužiteljica rekavši da joj je jučer pala paleta na nogu. Dalje je iskazala da je tužiteljica još nekoliko dana nakon tog događaja radila, a tek nakon nekoliko dana da je otišla na bolovanje pa se ponovno vratila na posao, a nakon toga, otprilike tjedan dana, tužiteljica da je ponovno išla na bolovanje.

Svjedokinja Ondina Babić, koja je prilikom štetnog događaja također bila zaposlenik kod tuženika i radila u istoj smjeni kao tužiteljica, ali nije vidjela kako je do nezgode došlo jer da se nezgoda dogodila u skladištu, a svjedokinja da je bila na blagajni. Svjedokinja zna samo što joj je sama tužiteljica rekla, a to je da je tužiteljici pala paleta na nogu, da je tužiteljica plakala i jecala da ju boli noga. Svjedokinja je iskazivala u cijelom iskazu da bi tužiteljica spominjala da joj je paleta pala na nogu, ne na obje noge i zaključila je svoj iskaz da ona zna za jednu nogu jer da joj je tako rekla tužiteljica.

Tužiteljica je iskazala da je paletu koju je imala namjeru dignuti i odnijeti izvan skladišta, zakačila za starinsku vagu i tada da joj je paleta teška oko 30 kg pala iz ruku na obje noge. Sama je izašla iz skladišta do odjela za pult i tamo da joj je jedna gospođa stavila hladnu limenku piva iz frižidera na noge. Tog dana da je nastavila odraditi smjenu do kraja, tj. do 21,00 sat unatoč bolovima, a kada je došla kući da je popila lijek protiv bolova i stavila hladne obloge na noge. I sutradan da je otišla na posao u jutarnju smjenu i tako da je radila još pet dana uz bolove. Prvi puta kod liječnika, a povodom konkretnog štetnog događaja, otišla je 26. svibnja 2010. godine, a liječnik da ju je uputio na slikanje u Rovinj i od tada da se liječi. Od tada tužiteljica je promijenila tri posla, više da ne može raditi kao konobar ni trgovac, trenutno da radi na poslu gdje sjedi. U iskazu tvrdi da nije znala da paletu može vući, već da je smatrala da ju mora baš nositi.

Iz osobnog zdravstvenog kartona i liječničke dokumentacije, koja se nalazi u spisu, proizlazi da je tužiteljica dana 17.05.2010. godine (tri dana prije štetnog događaja) bila kod liječnika i da se tada žalila na otečenost lica, ruku i nogu oko skočnog zgloba, da joj to oticanje počne u jutro, stari otok, otok podlaktica i stopala da su joj tjestasti. Iz navedenog

proizlazi da je tužiteljica tri dana prije štetnog događaja liječniku se žalila, između ostalog, na stopala.

Radi utvrđenja obima zadobivenih ozljeda tužiteljice u predmetnom štetnom događaju provedeno je vještačenje po vještaku neurokirurgu na okolnosti pretrpljenih fizičkih i duševnih bolova, pretrpljenog straha, smanjenje životne i radne aktivnosti, duševnih bolova zbog naruženosti.

U pisanom nalazu i mišljenju vještak je iznio da, prema izjavi tužiteljice, ista nije ozljeđivana te da nije imala problema sa stopalima, da je nakon ozljede na radu radila još nekoliko dana, a potom da se obratila liječniku zbog otjecanja nožnog zgloba i bolova. Kod dužeg stajanja ili hodanja, po neravnoj podlozi tužiteljici da noge "pobjegnu" u stranu i da ima osjećaj da će se izvrnuti, da ima trnjenje u oba plantusa – donja površina stopala, u prva tri prsta desnog stopala i prva dva prsta lijevog stopala, da ima česte bolove od pete, laterarnom stranom stopala prema palcu desnog stopala, a na lijevom stopalu od razine prvog i drugog prsta prema gležnju i oba stopala da su joj hladna. Tužiteljica da radi poslove na selu, otežano, a otežano da se i dalje bavi folklorom, da više ne može obavljati posao konobarice zbog teškoća sa stopalima i zbog toga da manje zarađuje. Prema objektivnom nalazu nema edema na skočnim zglobovima i stopalima, da nema vanjskih znakova ozljeđivanja, hipoestezija lijevog nožnog palca i lateralna četiri prsta desnog stopala. Slabija dorzifleksija lijevog stopala. Platarna ekstenzija desnog stopala izaziva grč u desnom listu. Mišljenje je vještaka da je kod tužiteljice aktivno liječenje završeno, stanje je statično s povremenim pogoršanjima i poboljšanjima i da nadalje treba održavajući tretman. Vještak je mišljenja da je tužiteljica trpjela fizičke bolove jakog intenziteta u trenutku ozljeđivanja, srednjeg intenziteta u trajanju od šest mjeseci i slabog intenziteta u trajanju od 12 mjeseci. Povremene bolove slabog intenziteta osjeća i danas i to da je uračunao u postotak smanjenja životne i radne aktivnosti. Primarni strah jakog intenziteta da je trpjela u trenutku ozljeđivanja, sekundarni strah srednjeg intenziteta dva do tri mjeseca kao i slabog intenziteta. Smanjenje životne i radne aktivnosti procijenio je sa 30% i to da se ogleda u nemogućnosti dužeg stajanja i hodanja, "bježanje" nogu i nestabilnost pri hodaњу, slabijeg osjećaja u dijelovima oba stopala, stalnoj hladnoći oba stopala, što ju otežava u poslovima u domaćinstvu, na njivi, aktivnosti u folkloru, na poslovima konobara i slično što zahtjeva duže hodaње i stajanje na nogama. Vještak smatra da tužiteljica trpi duševnu bol zbog naruženosti slabog stupnja uočljivo trećima samo ponekad u vidu ekskavatusa (lučno deformiran plantus) oba stopala u blagom stupnju (jedva primjetljivo). Tužiteljici nije bila potrebna tuđa pomoć i njega, iako je poslove obavljala otežano u trajanju od cca 18 mjeseci, a i danas, iako slabije izraženo.

Tužiteljica je nalaz i mišljenje vještaka prihvatila u cijelosti i nije imala primjedbe na istog.

Tuženik i umješač nisu prihvatili nalaz vještaka, smatraju da je vještačenje trebalo provesti po vještaku ortopedu, te konačno vještak da je izvanredno visoko procijenio sve vidove štete, a posebno i smanjenje životne aktivnosti od 30%, što da je neutemeljeno i pretjerano, a to posebno s obzirom na činjenicu da je tužiteljica nakon štetnog događaja bila zaposlena i radila na radnom mjestu prodavača u Plodinama kada joj je opis poslova nudaње i prodaja različite robe kupcima, vršenje naplate robe, čišćenje i uređivanje prodajnog prostora, slaganje robe u prodavaonici, pomaganje kod redovnih i izvanrednih popisa robe kao i drugih

poslovni nalogu neposrednog nadređenog i to od 09. svibnja 2011. godine do 08. ožujka 2012. godine.

Budući da su tuženik i umješac imali primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka, vještak je pozvan i na ročište da i usmeno obrazloži nalaz i mišljenje te da odgovori na primjedbe. Vještak je prilikom usmenog izlaganja nalaza uglavnom ponovio i potvrdio svoj pisani nalaz i mišljenje, s time da je glede procjene smanjenja životne i radne aktivnosti iskazao da anamneza i verificirani podaci u medicinskoj dokumentaciji od svih ortopeda i fizijatra impliciraju nemogućnosti dužeg stajanja, a ako se ipak to može podnijeti smanjenje da ide izravno na pokretljivost oba stopala i u tom slučaju smanjenje životne i radne aktivnosti, bez obzira na volju tužiteljice, na uvjete života i analgetike koje pri tome koristi ne može biti smanjenje kao teška povreda već laka i u tom smislu da bi postotak smanjenja životne i radne aktivnosti bilo najviše 24%. Prema nalazima fraktura ili kostolom jednog i drugog stopala da su mogli nastati u vrijeme prijavljene ozljede, odnosno u vrijeme kad je po anamnezi naznačena ta fraktura.

I nakon saslušanja vještaka neurokirurga dr. Ivana Martinović tuženik je imao primjedbi na njegov nalaz i mišljenje te je predlagao dopunu medicinskog vještačenja po vještaku ortopedske struke, kao i umješac.

Sud nije smatrao potrebnim provoditi dopunsko medicinsko vještačenje jer nalaz i mišljenje vještaka neurokirurga i njegovo saslušanje smatra dostatnim da bi se mogla donijeti meritorna odluka u ovoj pravnoj stvari.

Uzimajući u obzir ukupnost svih provedenih dokaza, pa tako i potvrdu da je tužiteljica i nakon štetnog događaja obavljala kod drugog poslodavca iste ili/i teže poslove, jačina i trajanje fizičkih boli koje je tužiteljica trpjela u svezi s štetnim događajem, sud je utvrdio da tužiteljici pripada pravična novčana naknada u visini od 7.000,00 kuna za pretrpljene fizičke boli.

Uzimajući u obzir jačinu i trajanje straha, ponašanje tužiteljice i poslove koje je obavljala i nakon štetnog događaja sud je utvrdio da tužiteljici po tom osnovu pripada pravična novčana naknada u iznosu od 3.000,00 kuna.

Uzimajući u obzir umanjenje životne i radne aktivnosti tužiteljice (24 posto), sud je utvrdio da tužiteljici pripada pravična novčana naknada u ukupnom iznosu od 20.000,00 kuna. Smanjenje životne radne aktivnosti ogleda se u nemogućnosti tužiteljice da duže stoji na nogama i hoda, tzv. "bježanje" nogu i nestabilnost pri hodanju, slabiji osjećaj u dijelovima oba stopala, hladnoća oba stopala, a što ju otežava u poslovima u domaćinstvu, na njivi, aktivnosti u folkloru i drugo što zahtijeva duže hodaње i stajanje na nogama.

Stupanj naruženja nogu kod tužiteljice je slabog stupnja, uočljivo trećima samo ponekad, jedva primjetljivo, pa joj po toj osnovi pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 2.500,00 kuna.

Dakle, na ime pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti tužiteljici pripada ukupan iznos od 32.500,00 kuna.

Budući da je tužiteljici već konačno dosuđen iznos od 20.000,00 kuna, ovom odlukom dosuđuje joj se još iznos od 12.500,00 kuna. U preostalom dijelu (za iznos od 782.000,00 kuna) tužbeni zahtjev tužiteljice je neosnovan.

Slijedom svega navedenog sud je, temeljem čl. 19., a u svezi s čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a), utvrdio da tužiteljici pripada naknada na ime neimovinske štete u ukupnom iznosu od 32.500,00 kuna, odnosno prilikom ovog odlučivanja iznos od 12.500,00 kuna, vodeći pritom računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, tj. o značenju povrijeđenog dobra tužiteljice i cilju kojemu služi ta naknada, dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev tužiteljice ocijenjen kao previsoko postavljen.

Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. ZOO-a.

Tužiteljica potražuje parnični trošak od ukupno 85.377,00 kuna. Tužiteljici je priznat trošak za sastav tužbe 8.150,00, za sastav podneska od 06.04.2011. godine 500,00 kuna, za sastav podneska od 22.11.2011. godine 500,00 kuna, za zastupanje na ročištu 11.10.2012. godine 8.150,00 kuna, za sastav podneska od 28.03.2013. godine 8.150,00 kuna, za sastav podneska od 11.04.2013. godine 8.150,00 kuna, za zastupanje na ročištu 11.09.2013. godine 8.150,00 kuna, za ročište na kojem je objavljena presuda 25.10.2013. godine 500,00 kuna, za sastav žalbe 10.037,00 kuna, za sastav revizije 11.925,00 kuna, za zastupanje na ročištu 18.10.2017. godine 7.950,00 kuna i za ročište za objavu presude 29.11.2017. godine 500,00 kuna, te trošak predujma za medicinsko vještačenje 4.000,00 kuna, a što ukupno iznosi 75.662,00 kuna. Uzimajući u obzir da je tužiteljica uspjela sa tužbenim zahtjevom sa 4%, razmjerno uspjehu u parnici priznat joj je trošak u iznosu od 3.066,48 kuna. Tuženiku je priznat putni trošak za pristup na dva ročišta na relaciji Pula-Poreč-Pula za dan 11.10.2012. godine i 11.09.2013. godine (112,00 kuna x 2 x 2,00 kune), što iznosi 448,00 kuna. Tuženiku nije priznat trošak sastava odgovora na tužbu jer je odgovor na tužbu sastavio punomoćnik – zaposlenik kod tuženika, a ne punomoćnik odvjetnik, pa mu zato traženi trošak ne pripada prema tarifi odvjetnika. Ali s obzirom da je tuženik uspio sa 96% priznat mu je trošak od 430,08 kuna. Prebijanjem iznosa troška priznatog tužiteljici i tuženiku proizlazi da je tuženik dužan naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 2.636,40 kuna. Visina priznatog troška obračunata je temeljem tbr. 7., 8. i 9. Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Slijedom svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Poreču - Parenzo, dana 29. studenog 2017. godine

S u t k i n j a:

mr. sc. Marčela Štefanuti, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu, a podnosi se putem ovog suda u tri primjerka, u roku od 15 dana, od dana objave ove presude.

1. Punomoćniku tužitelja,
2. Punomoćniku tuženika,
3. Punomoćniku umješaka.

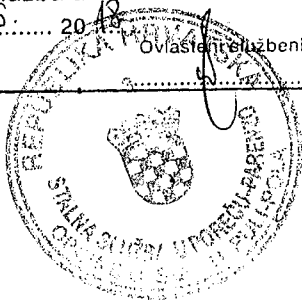

Sutkinja, v.r.

Odnosno ovlaštena službenica:

5 Karla Gergeta

Odluka je pravomoćna dana 23. 04. 2018.
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Stalna služba u Poreču-Parenzo
Dne 08. 05. 2018. Ovlaštena službenik:

Odluka je ovršna dana 08. 05. 2018.
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Stalna služba u Poreču-Parenzo
Dne 06. 07. 2018. Ovlaštena službenik:

